

LES INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS D'ARMES AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA

JAUME GARCIA VALLS

Intendent de la Divisió de Planificació, Qualitat i Ordenació Professional (Àrea d'Organització i Qualitat) de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra

El passat 11 de març de 2008 es van fer públiques dues instruccions de la Direcció General de Policia que regulen, per primer cop, de manera específica i integral, l'ús de les armes de foc i les eines policials en el cos de Mossos d'Esquadra.

La Instrucció 5/2008 regula la utilització de les armes de foc per part dels membres del cos i entre d'altres estableix les normes bàsiques de seguretat en la manipulació d'armes de foc a dependències policials i a les galeries de tir. La Instrucció 4/2008 —l'àmbit d'aplicació de la qual està ampliat per la Instrucció 8/2008— regula la utilització d'altres eines d'ús policial i estableix quina és la dotació de material bàsic que ha de portar cada unitat del cos de Mossos d'Esquadra.

Tenint en compte la novetat que representen aquestes instruccions, aquest article té com a objectiu fer una descripció d'aquesta normativa per difondre el seu contingut més enllà de les dependències policials i per fomentar-ne l'anàlisi.

On the last 11th March 2008 two instructions of the General Direction of Police were made public. These instructions regulate for the first time, in a specific and integral manner, the use of firing weapons and police tools in the Mossos d'Esquadra.

The 5/2008 instruction regulates the use of firing weapons by the members of the police body and among others it establishes basic rules of security to manipulate firing weapons in police buildings. The 4/2008 instruction —widened by the 8/2008 instruction— regulates the use of other police tools and establishes what basic material every unit of the Mossos d'Esquadra must wear.

Taking into account the novelty that these instructions represent, the current article aims at describing this regulation to spread its content beyond the police buildings and to encourage its analysis.

1. INTRODUCCIÓ

L'anàlisi i interpretació de les instruccions sobre la utilització d'armes i eines d'ús policial i sobre l'ús d'armes de foc no s'han de realitzar sense tenir en compte el context actual de les societats modernes.

No es tracta de normatives estanques amb una interpretació lineal i simple; són directrius vives amb un objectiu final molt clar: adequar la intervenció policial a la societat actual.

Tradicionalment s'ha identificat la policia com un cos de seguretat armat i, en determinades societats, amb un component de caràcter repressiu.

És evident que el desenvolupament dels diferents països i nacions comporta una nova concepció policial, així com un nou model.

JAUME GARCIA VALLS

Les tasques diàries amb una forta component de proactivitat, les experiències ja consolidades de les unitats de policia de proximitat, o les de les relacions amb la comunitat i d'altres del mateix tarannà, són en definitiva l'aplicació pràctica d'un nou model policial amb una clara vocació de servei a la ciutadania, de servei públic, i on preval el caràcter assistencial sobre el component repressiu.

Les armes i eines policials històricament vinculades a la policia es poden dividir en tres conceptes bàsics:

- utilització de la paraula
- utilització de la força, ús de la defensa de dotació
- armes de foc

La societat actual demanda actuacions més «asèptiques», on la utilització de la força sigui l'últim dels recursos per part de la policia.

En definitiva es tracta de definir criteris d'actuació amb una mentalitat que alguns anomenen anglosaxona: evitar el contacte físic, emprar ordres verbals i en cas necessari eines que puguin contribuir a minvar les reaccions i actituds agressives que es donen en determinades circumstàncies.

És en aquest context on assistim al desenvolupament i aparició en el mercat d'eines i instruments catalogats com a *less lethal* o menys letals.

És evident que la reducció d'una persona amb la utilització de la força pot comportar lesions no desitjades per ningú, tant en els policies actuants com en la persona a reduir. En definitiva es tracta de donar més eines al policia perquè pugui tenir al seu abast altres mesures i una escala de graduació i utilització de la força més àmplia.

El concepte d'aquest material és facilitar la tasca del policia en situacions d'agressivitat de risc mitjà o alt i tenir més elements de transició entre l'ús de la força física i la utilització de l'arma reglamentària.

Les instruccions 4/2008, 5/2008 i 8/2008 neixen de la necessitat de regular i ordenar la utilització i adquisició de noves eines policials, així com establir una escala de graduació de la força.

Afirmar que es tracta de normatives que fiscalitzen l'actuació policial i resten discrecionalitat a l'agent actuant és una interpretació errònia fruit d'una anàlisi simplista. Més aviat es tracta de tot el contrari: informar el policia de les eines que té al seu abast, determinar quines li corresponen en funció del seu servei i/o destinació i identificar clarament en quines situacions es poden utilitzar i de quina forma.

En el futur assistirem a un desenvolupament del material catalogat o definit com a menys letal. Eines i materials que avui dia són novetats en el mercat és molt probable que en un futur pròxim siguin eines de dotació personal dels agents de policia plenament assimilades per la societat.

La societat i els seus individus tenen perfectament assumit que un policia porti armes de foc de dotació. Tanmateix, l'aparició de noves eines menys lesives ha de comportar paral·lelament una identificació d'aquests elements com a noves pràctiques policials menys agressives.

La Instrucció 4/2008, d'11 de març, sobre la utilització d'armes i eines d'ús poli-

LES INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS D'ARMES AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA

cial; la Instrucció 8/2008, de 13 de juny, d'ampliació de l'àmbit d'aplicació de la Instrucció 4/2008, d'11 de març, sobre la utilització d'armes i eines d'ús policial, i la Instrucció 5/2008, d'11 de març, sobre l'ús d'armes de foc per part dels membres de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra omplen l'escassetat de reglamentació nacional i estableixen amb claredat una sèrie de normes per determinar quan els agents del cos de Mossos d'Esquadra poden fer ús de l'arma de foc, o de les eines d'ús policial, en l'exercici de les seves funcions com a agents de l'autoritat.

Aquestes instruccions són d'aplicació al personal funcionari de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i també al personal funcionari en pràctiques d'aquest cos policial quan facin ús de la força en l'exercici de les seves funcions, ja sigui de servei oficial o fora de servei en exercici de les seves funcions.

2. INSTRUCCIÓ 4/2008

La Instrucció 4/2008 determina els procediments d'actuació en relació amb la tinença i ús per part dels membres del cos de Mossos d'Esquadra d'altres armes reglamentades, diferents a les armes de foc, i d'eines d'ús policial, per dur a terme les seves funcions per fer complir la llei i en defensa de la seguretat ciutadana.

Els membres del cos de Mossos d'Esquadra quan duguin a terme les seves funcions estant de servei i això comporti l'ús de la força contra les persones, únicament poden utilitzar les armes, diferents a les de foc, i les eines d'ús policial regulades en aquesta Instrucció 4/2008 que han estat subministrades per la Direcció General de la Policia com a dotació oficial.

D'acord amb el que estableix l'art 11.1, apartat cinquè, de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, els membres del cos de Mossos d'Esquadra han de portar a terme llurs funcions amb dedicació total i han d'intervenir sempre, en tot moment i en tot lloc, estiguin o no de servei, en defensa de la llei i de la seguretat ciutadana.

A més dels principis de congruència, d'oportunitat i de proporcionalitat en llur utilització la Instrucció 4/2008, a títol indicatiu, classifica les actuacions en tres nivells:

- Risc baix: derivat de situacions de risc baix, aquelles en què els membres de la PG-ME poden haver d'actuar fent ús de la força contra les persones en l'exercici de les seves funcions, i en les quals no hi ha agressió ni actitud hostil, i tampoc és previsible que n'hi hagi, envers les terceres persones o bé els propis agents.
- Risc mitjà: derivat de situacions de risc mitjà, aquelles en les quals els membres de la PG-ME poden haver d'actuar fent ús de la força contra les persones en l'exercici de les seves funcions, en les quals hi ha una actitud hostil envers les terceres persones o bé els agents.
- Risc alt: derivat de situacions de risc alt, aquelles en què els membres de la PG-ME poden haver d'actuar fent ús de la força contra les persones en l'exercici de les seves funcions, en les quals hi ha, envers les terceres perso-

JAUME GARCIA VALLS

nes o bé els propis agents, una actitud hostil i és previsible que hi hagi una agressió o aquesta ja s'hagi produït.

2.1 ARMES I EINES D'ÚS POLICIAL

Malgrat existir una normativa específica com és el Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'armes, aquest només regula la tinença d'alguna d'aquestes armes o eines d'ús policial però en cap moment regula o determina la seva utilització. Amb la Instrucció 4/2008 s'omple aquest buit i es determinen les armes i eines que poden utilitzar els agents del cos de Mossos d'Esquadra, així com el seu ús.

Genèricament es poden dividir aquestes armes o eines d'ús policial en dos grans blocs: les armes o eines d'ús policial de dotació general al cos de Mossos d'Esquadra o les armes o eines d'ús policial d'ús restringit a unitats determinades.

2.1.1 Armes o eines d'ús policial de dotació general al cos de Mossos d'Esquadra

a) *Defensa o bastó policial*

Els membres del cos de Mossos d'Esquadra disposen d'una defensa o bastó policial com a dotació general. Aquesta defensa pot ser de quatre tipus diferents:

- defenses policials rígides, de fusta de faig de 50 cm de llargada;
- defenses policials semirígides fabricades amb elastòmer, de 50 cm de llargada;
- defenses policials semirígides fabricades amb elastòmer, de 70 cm de llargada;
- defenses policials rígides de més de 70 cm de llargada.

La defensa policial s'ha d'utilitzar per:

- guardar distància de seguretat
- fer reduccions, projeccions, premses o luxacions
- aturar cops
- autoprotegir-se
- controlar i/o conduir una persona aplicant un control de luxació
- actuar en el restabliment de l'ordre públic

La utilització del bastó policial està emmarcada en situacions de percepció de risc a partir de nivell mitjà i com a arma de defensa ha de limitar-se a un o dos cops curts i secs en una projecció de caràcter paral·lel al terra i en parts musculars protegides del tren inferior del cos. Davant d'una agressió amb arma blanca o objecte contundent, s'ha de buscar l'articulació del membre del cos que subjecta l'arma. En cap cas no s'ha de fer servir de dalt a baix ni sobre zones vitals del cos humà, com ara el cap.

LES INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS D'ARMES AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA

b) Manilles i brides

Les manilles i brides són eines d'ús policial que han de ser utilitzades en qual-sevol situació de risc en què calgui immobilitzar persones.

Les manilles metàl·liques poden ser de cadena, de frontissa o rígides i el seu ús és general i ordinari al cos de Mossos d'Esquadra, ja que constitueix part del material de dotació de tots els agents.

Les brides poden estar compostes de polímer, de corda o bé de plàstic. El seu ús es recomana quan hi hagi la possibilitat d'efectuar un nombre elevat de detencions i en aquells serveis que s'efectuïn de paisà on la indumentària faci difícil camuflar les manilles metàl·liques.

2.1.2 Armes o eines policials d'ús restringit a unitats específiques

Aquestes armes o eines d'ús policial seran proporcionades per la Direcció General de la Policia només a les unitats que estiguin expressament autoritzades a fer-ne ús.

a) Defensa o bastó extensible

Les característiques de portabilitat i discreció de la defensa o bastó extensible fan que aquesta sigui una arma adient com a dotació de determinades unitats policials. Tanmateix aquestes característiques especials fan del tot imprescindible una formació específica, prèvia al subministrament de l'arma, per a la seva correcta utilització per part del funcionariat policial.

La seva utilització està emmarcada en situacions de risc a partir de nivell mitjà i s'ha de fer servir segons els criteris genèrics fixats per a la defensa policial rígida o semirígida.

Amb aquest tipus de material es supera una visió clàssica de la defensa policial com a instrument que té com a única finalitat donar cops.

El concepte de defensa policial extensible és molt més ampli ja que es tracta d'una eina que permet gestionar espais de seguretat i ofereix grans possibilitats en situacions diverses.

b) Defensa elèctrica

Les defenses elèctriques són armes del tipus *less-lethal* que genèricament produeixen descàrregues elèctriques per provocar l'atordiment i/o la desorientació momentània de la persona perquè s'aparti o deixi de fer allò que està fent. Per tal de garantir la menor lesivitat, aquestes armes en cap cas poden causar la pèrdua de la consciència o bé impedir la mobilitat de la persona sobre la qual s'aplica.

Únicament s'han d'emprar en situacions de percepció de risc a partir de nivell mitjà, i només ho poden fer les unitats especialment autoritzades amb una formació específica, prèvia al subministrament de l'arma, amb l'objectiu que el funcionariat policial la utilitzi correctament.

JAUME GARCIA VALLS

La forma com s'ha d'utilitzar és aplicant els dos pols elèctrics a l'alçada de la cintura, aproximadament, i sobre l'esquena o part superior de les cames; mai, i en cap cas no s'ha d'aplicar la defensa elèctrica sobre el pit o el cap de les persones.

Tal com es determina a l'annex de la instrucció, només l'Àrea del Grup Especial d'Intervenció té autorització genèrica per utilitzar-la.

c) *Esprais de defensa personal*

Els esprais de defensa personal són armes del tipus *less-lethal* que mitjançant la dispersió d'un producte irritant redueixen parcialment les capacitats efectives de les persones i permeten així l'actuació del funcionariat del cos de Mossos d'Esquadra en la reducció d'una persona amb conducta agressiva.

Únicament s'utilitzaran en situacions de percepció de risc a partir de nivell mitjà, per part de les unitats especialment autoritzades amb una formació específica, prèvia al subministrament de l'arma, per a la seva correcta utilització per part del funcionariat policial.

És molt important que el personal habilitat conegui les característiques de l'esprai de defensa personal, és a dir, la seva composició, els efectes i la durada d'aquests i la presentació (en gas, líquid o gel). Cal tenir sempre cura de no fer-lo servir en llocs tancats ni prémer el polsador més temps del necessari per a obtenir els efectes desitjats.

Es tracta d'un dels elements de més projecció, atès que diverses policies d'àmbit europeu han adquirit l'esprai de defensa personal com a eina de dotació personal.

Les possibilitats de formats i composicions són molt variades i permet configurar els esprais en funció de les necessitats de cada cos policial.

d) *Armes destinades a la impulsió i projecció de pilotes de cautxú, artefactes fumígens i lacrimògens*

Les armes destinades a la impulsió i projecció de pilotes de cautxú, artefactes fumígens i lacrimògens són armes del tipus *less-lethal* destinades principalment al control de masses: ordre públic, motins penitenciaris, etc.

Aquestes armes són principalment les armes llargues del calibre 12 adaptades per a la impulsió i projecció de munició no letal i el llançador de 40 mil·límetres o similars dissenyats específicament per a la impulsió i projecció de munició no letal.

No es tracta d'elements de dotació personal, és un material molt específic destinat a unitats d'ordre públic.

e) *Granades tipus Stunt*

Les granades del tipus *Stunt* són artefactes de manipulació manual destinats a crear confusió i atordiment mitjançant efectes de so i/o enlluernament.

Evidentment, tampoc no és una arma policial d'ús general al cos i únicament les poden fer servir les unitats especials en situacions de percepció de risc de nivell

LES INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS D'ARMES AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA

alt i principalment en entrades a domicili en què hi hagi perill i en motins penitenciaris.

3. INSTRUCCIÓ 5/2008

3.1 ÚS DE LES ARMES DE FOC

La Instrucció 5/2008, d'11 de març, sobre l'ús d'armes de foc per part de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra té com a objectiu determinar els procediments d'actuació en relació amb l'ús de les armes de foc de què disposin els membres del cos de Mossos d'Esquadra per a l'exercici de les seves funcions.

Aquesta Instrucció és d'aplicació al personal funcionari de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i al personal funcionari en pràctiques d'aquest cos policial quan facin ús de l'arma de foc reglamentària en l'exercici de les seves funcions, ja sigui una arma curta o bé llarga. També serà d'aplicació quan es faci ús de l'arma de foc que puguin tenir de propietat privada o de l'arma de foc de dotació policial estant fora de servei, quan sigui en l'exercici de les seves funcions i s'identifiquin com a membres de la PG-ME.

L'ús de l'arma de foc, com a mesura extrema, s'ha d'entendre en el sentit més ampli de la paraula i és per aquest motiu que es considera que els membres de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra també fan ús de l'arma de foc en aquells casos en què, davant d'un perill imminent, s'extreu l'arma de la funda i s'efectua un tret d'advertència, o s'intimida i/o s'apunta algú.

3.2 NORMES GENERALS

Els membres del cos han de seguir les normes següents en la utilització de les armes de foc:

- Davant l'existència de dubtes raonables respecte a la gravetat del delictes, la identitat del delinqüent o el perill potencial, no s'hauria de disparar mai.
- Han de respectar escrupolosament les normes sobre la manipulació amb seguretat de les armes de foc.
- Han d'actuar en l'exercici de llurs funcions, amb la decisió necessària i sense retard, quan d'això depengui evitar un dany greu, immediat i irreparable i han de regir-se, en fer-ho, pels principis de congruència, d'oportunitat i de proporcionalitat en la utilització dels mitjans a llur abast.
- Han d'utilitzar les armes de foc només davant d'un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física d'ells mateixos o de terceres persones i en circumstàncies que puguin comportar un risc greu per a la seguretat ciutadana, d'acord amb els principis de congruència, d'oportunitat i de proporcionalitat i sempre que:
 - el risc o l'agressió siguin tan intensos i violents que posin en perill la vida o la integritat física de les persones agredides;

JAUME GARCIA VALLS

- el policia consideri necessari l'ús de l'arma de foc per impedir o repel·lir l'agressió, sense poder utilitzar altres mitjans al seu abast. Sempre, abans d'usar l'arma de foc i si les circumstàncies ho permeten, han d'avisar l'agressor perquè aquest desisteixi de la seva actitud, i advertir-lo que es troba davant d'un agent de l'autoritat si és que pogués haver-hi algun dubte sobre aquest extrem.
- Si malgrat això, l'agressor continua o incrementa l'atac amb qualsevol mitjà físic prou perillós com per comprometre la integritat física o la vida del policia o de terceres persones, s'ha de procurar disparar sobre parts no vitals d'aquell, sempre tenint en compte el principi que l'ús de l'arma de foc ha de causar la menor lesió possible a la persona contra la qual s'ha disparat.
- Quan la situació faci que l'ús de les armes de foc sigui inevitable:
 - han de respectar i protegir al màxim la vida humana,
 - han d'actuar amb moderació i proporció a la gravetat del delicte,
 - han de procurar disminuir al mínim les lesions o els danys.

3.3 SUPÒSITS EN QUÈ ES PODEN UTILITZAR LES ARMES DE FOC

Quan un membre de la PG-ME hagi d'utilitzar l'arma de foc en una actuació en l'exercici de les seves funcions, un cop hagi valorat que aquest és l'únic recurs útil que li queda, sense poder usar altres mesures menys extremes, abans d'usar l'arma de foc s'ha d'identificar com a policia i donar una clara advertència de la seva intenció d'usar l'arma de foc amb temps suficient perquè pugui ser tinguda en compte, llevat que el fet de fer aquesta advertència posés en perill el mateix agent, hi hagués un risc de mort o danys greus a d'altres persones o fos inadequat o inútil ateses les circumstàncies del cas concret. Es pot utilitzar l'arma de foc en els següents casos:

- En cas d'atac armat i risc imminent contra la vida i la integritat física del policia o altres persones.
- Quan un presumpte delinqüent ofereixi resistència armada, posant en perill la pròpia vida del policia o la d'altres persones i no pugui reduir-se ni detenir-se fent servir mesures menys extremes.
- En defensa pròpia o d'altres persones, quan hi hagi un perill imminent de mort o de lesions greus.
- Per refusar un atac amb armes de foc, imminent i violent contra les persones, els edificis i les instal·lacions que estiguin sota custòdia o la vigilància dels quals s'han encarregat a la PG-ME.
- Per evitar la utilització d'explosius, armes de foc o altres objectes perillosos que amenacin la vida i la integritat física de les persones.
- Es preveu l'ús d'armes de foc contra animals perillosos, malferits i/o agonitzants quan representin un perill directe o indirecte per a les persones, sempre que no siguin factibles altres solucions en un temps prudencial i sense que es comprometi la seguretat, o bé que per les circumstàncies del lloc i del moment sigui l'única opció viable.

LES INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS D'ARMES AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA

En definitiva es tracta d'una recopilació clara i exhaustiva de les situacions on un policia pot utilitzar l'arma de foc reglamentària.

3.4 SUPÒSITS EN QUÈ NO ES PODEN UTILITZAR LES ARMES DE FOC

- Les armes de foc no es poden treure de la funda o exhibir amb finalitats exclusivament intimidatòries.
- Tret dels casos molt justificats i excepcionals, sempre vinculats a un risc greu per a la integritat o la vida de l'agent policia o de terceres persones, no s'han d'efectuar trets a l'aire o al terra amb finalitat intimidatòria o per fer desistir un presumpte delinqüent de la seva actitud.
- Si malgrat tot, s'han d'efectuar trets amb finalitat intimidatòria, sempre que sigui possible s'ha de disparar sobre una superfície que absorbeixi l'energia del projectil i no produeixi cap rebot.
- En cas de fugida a peu o bé en un vehicle d'un presumpte delinqüent, mai s'ha d'utilitzar l'arma de foc si aquest, en la seva fugida, no posa en perill la vida ni la integritat física del policia o d'altres persones.
- Tret dels casos en què estigui especialment justificat, no s'ha de disparar trets a les rodes dels vehicles en marxa per aturar-los.
- No s'han d'utilitzar les armes de foc en els casos en què a prop hi hagi grups de persones no involucrades, per l'alta probabilitat de posar-les en perill.

Aquest apartat és especialment significatiu, ja que enumera clarament una sèrie de circumstàncies en què tècnicament és un error la utilització d'armes de foc.

El fet de disparar trets a l'aire o exhibir les armes de foc amb una finalitat intimidatòria és un error greu ja que el policia ha escollit amb un fi inadequat l'eina més repressiva al seu abast.

D'altra banda la finalitat d'aquest punt és legislar la inoportunitat de certes pràctiques no professionals i no adients a la policia actual.

3.5 PROCEDIMENT A SEGUIR QUAN S'UTILITZI L'ARMA DE FOC

Aquest punt de la instrucció regula i determina el mecanisme a seguir quan un membre de la PG-ME fa ús de l'arma de foc en una actuació policia. Es tracta d'establir uns mecanismes unificadors per homogeneïtzar l'actuació posterior a la utilització de les armes de foc.

Els quatre supòsits que recull la instrucció es detallen a continuació.

- Quan l'agent hagi desenfundat l'arma de foc, apuntant i/o intimidant algú, però no hagi disparat cap tret.
- Quan el policia hagi efectuat trets sense haver ferit cap persona.
- Quan el policia hagi efectuat trets i hagi produït ferides o la mort a alguna persona, sens perjudici de la incoació de les diligències policials corresponents.
- Quan el policia estigui a punt d'efectuar o hagi efectuat trets contra animals.

JAUME GARCIA VALLS

3.6 NORMES BÀSIQUES DE SEGURETAT

Aquest paràgraf regula clarament la forma i les mesures de seguretat que s'han de complir per manipular armes de foc a les dependències policials.

Tal com fa esment la instrucció, s'han de seguir escrupolosament les normes de seguretat generals de manipulació de les armes de foc, enumerant-les cronològicament.

Aquest punt comporta que les diferents comissaries i/o serveis han de delimitar zones de seguretat habilitades per a la manipulació d'armes de foc.

Per primera vegada es deixa constància i es regula l'existència de zones fredes o mòduls blindats de seguretat. La finalitat de l'adquisició d'aquests elements és la manipulació segura de les armes de foc, així com evitar possibles ferits en cas de tret accidental.

3.7 NORMES DE SEGURETAT A LA GALERIA

Aquesta part és complementària de l'apartat anterior. L'objectiu final és regular les normes de seguretat que tothom ha de complir a l'interior de les galeries de tir.

Per primera vegada es reconeix com a màxim responsable de la seguretat a les galeries de tir l'instructor i/o monitor de tir.

També es regula un aspecte molt important, la ràtio de tiradors per monitor / instructor de tir: cinc tiradors per cada formador de tir.

També recull aspectes relacionats amb una bona praxi de prevenció de riscos laborals, com ara l'obligatorietat de portar protectors d'oïda i oculars.

Aquesta regulació és d'especial interès per a les persones que es dediquen a la formació en tir policial, ja que es reconeix la seva figura com a màxim responsable i determina clarament les seves funcions i/o obligacions.

3.8 PRÀCTIQUES DE TIR

Aquest últim epígraf de la instrucció afecta principalment la vessant formativa. Regula l'obligatorietat de realitzar, com a mínim un cop a l'any, exercicis de tir policial sota la supervisió d'instructors degudament qualificats.

Per tant, estableix la formació obligatòria en aquest camp per a tots els membres de la PG-ME.

Dóna especial rellevància a la tasca dels instructors/monitors de tir com a responsables de detectar els casos de manca de perícia suficient o d'inseguretat en les pràctiques de tir. Determina també el conducte a seguir en aquestes situacions: informar la Divisió de Planificació, Qualitat i Ordenació Professional per establir un pla específic de treball.

Finalment, recull un aspecte nou i molt important: l'obligatorietat de fer una pràctica de tir abans d'incorporar-se de manera efectiva al servei actiu per als agents que provenen de situacions administratives diferents a la d'actiu per un període superior a divuit mesos, o d'una situació de baixa superior a divuit mesos.